

فصل نامه هدایت

امام، هادی و خلیفه خدا بر روی زمین در دوران ما

حدیث بازدارنده از گمراهی

در حدیثی بسیار مشهور و متواتر (بالاترین درجه اعتبار حدیث) به نام حدیث ثقلین، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم)، می فرماید: «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَعِتْرَتِي أَهْلَ بَيْتِي مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَبَدًا وَلَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضَ»

ادامه صفحه ۳

قدرت الهی مهدی

موعود (عجل الله تعالى فرجه الشريف)

یکی دیگر از راه‌های شناخت مهدی موعود، قدرتی است که خداوند متعال به ایشان عطا فرموده است. برای آشنایی با قدرت اوصیاء و جانشینان راستین پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم)، باز هم بهترین و روشن‌ترین راه، قرآن کریم است.

ادامه صفحه ۴

زبان، معیاری قرآنی و وجدانی

در شناخت مدعیان دروغین

خداوند متعال در قرآن کریم، حداقل ۱۴ مرتبه، با عبارات‌های گوناگون می فرماید: «وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ» (و نیست بر عهده رسول، جز رساندن بسیار آشکار (النور، ۵۴، العنکبوت، ۱۸). آن فرستاده‌ی الهی که نتواند با ما سخن بگوید، حرف ما را بشنود

ادامه صفحه ۲

مورث انبیاء (علیهم السلام) در

دستان مهدی راستین!

یکی دیگر از راه‌های آشکار در شناخت مدعیان دروغین، مورث انبیاء الهی است. در زیارت امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشريف) در سرداب مقدس این گونه به حضرت سلام می فرستیم:

ادامه صفحه ۴

یکی از موضوعات بسیار مهم قرآنی، وجود خلیفه خدا، امام هدایت و هادی در هر عصر و زمان، به خصوص دوران ماست؛ کسی که اطاعت او بدون قید و شرط و بی چون و چرا، بر همگان واجب شده و خداوند متعال، علم قرآن را در سینه و قلب وی قرار داده است. قرآن کریم شهادت می دهد؛ در هر عصر و زمانی، خلیفه خدا، امام و هادی بر روی زمین حضور دارد. به عنوان مثال، به آیات ذیل از قرآن کریم، دقت شود:

خداوند متعال قبل از خلقت حضرت آدم (علیه السلام) می فرماید: «وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً» (بقره، ۳۰) و هنگامی را که پروردگارت به فرشتگان گفت: «من در روی زمین، خلیفه‌ای قرار خواهم داد.» این عبارت، جمله‌ای است اسمیه، که زمان ندارد و سنت الهی را نشان داده و حاکی از آن است که خداوند متعال، همیشه یک خلیفه بر روی زمین دارد.

هرکس وجود خلیفه و حجت الهی در هر عصر و زمان و به خصوص عصر و زمان ما را انکار کند، بی شک به آیات زیادی از قرآن کریم، از جمله همین آیه‌ی شریفه، کافر شده است!

خداوند متعال در این آیه به پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله وسلم) می فرماید: «رَبُّكَ» (پروردگارت تو) و این دلیل و تاکید دیگری است که ای پیامبر! این سنت در امت تو نیز جاری و ساری است و سنتی نبوده که مربوط به دوران گذشته باشد. و این خلیفه، همان حجت خداست. کما این که حضرت آدم (علیه السلام) به استناد همین آیه، اولین خلیفه‌ی خداوند متعال در زمین بود. حضرت داوود (علیه السلام) نیز، به عنوان خلیفه‌ی خدا در زمین معرفی شده است: «يَا دَاوُودُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ» (ص، ۲۶) ای داوود! ما تو را خلیفه در زمین قرار دادیم.

خداوند متعال یکی از ویژگی‌های قیامت را به این صورت بیان فرموده: «يَوْمَ تَدْعُوا

كُلُّ أَنَاثٍ بِأُمَّهَاتِهِمْ» (الإسراء، ۷۱) روز قیامت، روزی است که هر کسی را با امامش فرامی خوانیم.

می دانیم که در قرآن کریم، دو نوع امام معرفی شده است: یکی «وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا» (الأنبياء، ۷۳) «و قرار دادیم امامانی که به امر ما هدایت می کنند» و دیگری «وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ» (القصص، ۴۱) «و قرار دادیم امامانی که به آتش دعوت می کنند».

بنابراین در هر عصر و زمانی، امامی از جانب خداوند متعال وجود دارد که ما را به امر الهی دعوت می فرماید و در مقابل او، امامان و رهبران گمراهی نیز وجود دارند که ما را به آتش دعوت می کنند. آن امام هدایت است که انسان را متذکر به خالق خویش نموده و خشنودی و غضب خدا را به انسان تذکر می دهد.

اگر انسان، به لطف خداوند متعال، در دنیا موفق شد چنین امامی را به عنوان پیشوای خود انتخاب نماید، در قیامت نیز با همان حجت الهی محشور شده و رستگار می گردد. گویی که رستگار شدن، معنایی جز شناخت امام هدایت و پیروی از او ندارد! بنابراین در هر عصر و زمانی مردم محتاج و نیازمند به امامی از جانب خداوند متعال هستند تا بتوانند به او ایمان آورده، از او پیروی کنند و او را به عنوان امام خود برگزینند تا در قیامت نیز همراه با او فراخوانده شده و به رستگاری نائل شوند!

خداوند متعال در آیه‌ی هفتم سوره‌ی مبارکه‌ی الرعد می فرماید: «إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ» تو ای پیامبر، فقط و فقط انذار دهنده هستی و برای هر قومی، یک هادی وجود دارد.

بنابراین در دوران ما نیز این هادی وجود دارد و بایستی او را شناخته تا از هدایتگری اش بهره‌مند گردیم.

قرآن شامل چه علومی است؟

بسیار شدید! بنابراین کسی که ادعا می کند علم به قرآن دارد، علم به همه این امور (غیب و نهان و تمام ذرات عالم) بایستی داشته باشد. با همین معیار، تمامی مدعیان دروغین، به راحتی و روشنی رسوا می گردند و هیچ شک و شبهه‌ای بر باطل بودن ادعای آنان باقی نمی ماند.

۱- دسته‌ی اول: علم همه چیز در کتاب مبین

وَمَا مِنْ غَائِبَةٍ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (النمل، ۷۵)
هیچ امر غیب و ناپیدایی در آسمان و زمین وجود ندارد مگر آن که (علم آن) در کتاب مبین است.

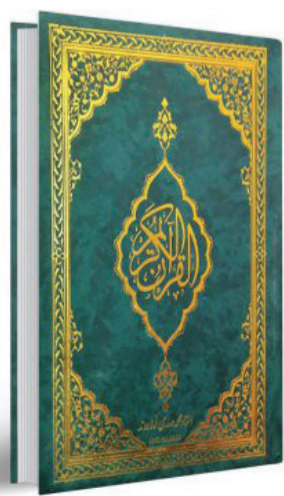
وَلَا حَبِيبٌ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (الأنعام، ۵۹)

ادامه صفحه ۲

برای آشنایی با علوم قرآن، سه دسته آیات بررسی می گردد:

در دسته‌ی اول، خداوند متعال تصریح می فرماید، علم به تمام ذرات ریز و درشت جهان در کتاب مبین آمده است؛ کوچکتر از کوچکترین ذره‌هایی که بشر تا کنون کشف کرده تا بزرگتر از بزرگترین ستاره‌ها، چه غیب و چه آشکار، همه و همه در کتاب مبین آمده است. آن هم نه تنها در آسمان اول، بلکه در تمام آسمان‌های هفت گانه! و آن چه ما می بینیم، تنها آسمان اول است، ولی علمی که در کتاب مبین بیان شده، تمام آسمان‌های هفت‌گانه را در برمی گیرد.

در دسته‌ی دوم، خداوند متعال می فرماید؛ کتاب مبین، همین قرآن عربی است. در دسته‌ی سوم، به صورت مستقل تصریح می فرماید؛ بیان همه چیز در قرآن هست. ساختار ادبی این آیات هم عموماً به صورت نفی و استثناست! یعنی انحصار و تاکید

قرآن، بهترین راه برای شناخت خلیفه خدا و امام هدایت

ثابت می‌کنند تا به هیچ وجه، جای شک و تردید در الهی بودن دعوت‌شان باقی نماند. وقتی حقانیت این بزرگواران ثابت شد، تازه اینجا ابتدای امتحان و آزموده شدن ماست؛ وقتی بر اساس دلایل واضح و مبرهن، فهمیدیم، شخصی حجت خداست؛ اگر به او ایمان بیاوریم، مومن خواهیم بود و اگر با وجود یقین به حقانیت وی، به دعوتش پشت کرده و انکار نمودیم، کافر خواهیم شد.

لذا این نکته بسیار حائز اهمیت است؛ که تا دلایل بسیار روشن عقلی، قرآنی و روایی از شخص مدعی ندیدیم، حق نداریم به وی ایمان بیاوریم. ایمان و کفر، بعد از آن مطرح می‌شود که دلایل بسیار روشن الهی از سوی مدعی ارائه شود. دست مدعیان دروغین از دلایل روشن الهی خالیست و بدون استثناء همگی مدعیان دروغین، موضوعاتی مثل ارائه آیات و بیّنات (معجزه) و علوم الهی و قدرت الهی را انکار می‌کنند. چرا؟! چون دست‌شان خالیست؛ به عنوان مثال، خواهیم دید مهدی موعود راستین، علم به همه زبان‌ها دارد. هر سوالی در هر زمینه‌ای از او پرسید، توانایی پاسخ دارد و بلکه صدها سال جلوتر از علوم بشری را نیز می‌داند. با این مقدمه از قرآن کریم کمک می‌گیریم تا حجت خدا و مهدی موعود راستین را بشناسیم؛ زیرا خداوند متعال می‌فرماید: «إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّتِي هِيَ أَقْوَمُ» (الإسراء، ۹) یعنی همانا این قرآن؛ به استوارترین هدایت می‌کند و امام صادق (علیه السلام) در بیان این آیه می‌فرماید «يَهْدِي إِلَى الْإِمَامِ» یعنی این قرآن به سوی امام هدایت می‌کند. (بصائر الدرجات فی فضائل آل محمد صلی الله علیه و آله، ج ۱، ص ۴۷۷) با این قرآن است که می‌توانیم امام (علیه السلام) را بشناسیم.

مهربان، کارت شناسایی غیرقابل جعل به سفیران خویش اهدا نموده، تا تمامی انسان‌های مکلف با هر سطح علم، دانش، آگاهی، هوش و استعداد، به راحتی بتوانند مدعیان راستگو را از مدعیان دروغین تمیز دهند. امر حجت‌های الهی از آفتاب وسط آسمان نیز روشن‌تر است. حجت‌های الهی با دلایل بسیار زیاد و بسیار روشن، حقانیت خودشان را

هادی دوران ما کیست؟ امام هدایت در این دوران را چگونه بشناسیم؟ خلیفه‌ی خدا چه ویژگی‌هایی دارد؟

شیطان به خوبی می‌داند؛ اگر امامی را انتخاب نماییم که به سمت آتش دعوت کند، در قیامت با همان امام به جهنم خواهیم رفت و هیچ یک از اعمال ما، سودی برای ما نخواهد داشت! حتی اگر به اندازه هفتاد پیامبر هم عبادت کرده باشیم! (الأُمّالی (للمفید)، ۱۱۵) آری، اگر امامی که انتخاب کرده‌ایم، امام ضلالت و گمراهی باشد، با همان امام به جهنم خواهیم رفت و هیچ سودی از اعمال خود نخواهیم برد! این قانونی بسیار مهم و روشن است که خداوند متعال، در قرآن کریم بیان فرموده است. شیطان به خوبی از این قانون و کلید طلایی اطلاع دارد. به همین دلیل، همواره در طول تاریخ مدعیان دروغین؛ امامان ضلالت و گمراهی را، همانند گوساله‌ی سامری، بر سر راه انسان‌ها قرار می‌دهند. ما باید به قرآن کریم متوسل شویم و بر اساس ویژگی‌هایی که خداوند متعال بیان فرموده، خلیفه‌ی خدا و امام هدایت را بشناسیم، تا در دام مدعیان دروغین گرفتار نشویم.

از آن جا که پیروی از امام هدایت یا امام ضلالت و گمراهی، مساوی بهشت یا جهنم است و سعادت و خوشبختی جاویدان یا شقاوت و بدبختی ابدی را به همراه دارد، خداوند متعال به سفیران خود؛ یعنی امام هدایت و خلیفه‌ی خودش بر روی زمین، ویژگی‌هایی اعطا فرموده که شناخت ایشان را بسیار بسیار روشن و آسان می‌نماید. به بیان ساده‌تر، خداوند

قرآن شامل چه علوم است؟

و هیچ دانه‌ای در تاریکی‌های زمین، و نه هیچ تر و خشکی وجود دارد، جز این که در کتاب مبین است.

وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَ لَا فِي السَّمَاءِ وَ لَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (یونس، ۶۱)

هیچ چیز در زمین و آسمان، از پروردگار تو مخفی نمی‌ماند؛ حتی به اندازه سنگینی ذره‌ای، و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر، مگر اینکه (همه آنها) در کتاب مبین است! وَ مَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَ مُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ (هود، ۶) هیچ جنبندگی در زمین نیست مگر اینکه روزی او بر خداست! او قرارگاه و محل نقل و انتقالش را می‌داند؛ همه اینها در کتاب مبین است!

وَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَ رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَ لَا فِي الْأَرْضِ وَ لَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَ لَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ

وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِينَ (الدخان، ۳) سوگند به این کتاب مبین، که ما آن را در شبی پر برکت نازل کردیم...!

طس تَلْكَ آيَاتِ الْقُرْآنِ وَ كِتَابٍ مُبِينٍ (النمل، ۱)

طه، سین. این‌ها آیات قرآن و کتاب مبین است.

بنابراین مشخص شد آن کتاب مبینی که همه چیز در آن بیان شده، همین قرآن کریم است. بنابراین کسی که ادعا می‌کند؛ علم قرآن نزد من است، بایستی به تمام آن چه در این آیات تصریح گردیده، علم داشته باشد! آن کدام مدعی دروغین است که بتواند چنین ادعایی داشته باشد؟!

۳- دسته‌ی سوم: بیان همه چیز در قرآن

در این دسته از آیات، خداوند متعال به صراحت می‌فرماید؛ بیان همه چیز در قرآن کریم هست و هیچ چیزی فروگذار نشده است.

وَ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ (التحل، ۸۹)

و ما این کتاب را بر تو نازل کردیم که بیان همه چیز است!

مَا فَزَّلْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ (الأنعام، ۳۸)

ما هیچ چیز را در این کتاب، فروگذار نکردیم؛

مُبین (سپا، ۳)

کافران گفتند: «قیامت هرگز به سراغ ما نخواهد آمد!» بگو: «آری به پروردگارم سوگند که به سراغ شما خواهد آمد، خداوندی که از غیب آگاه است و به اندازه سنگینی ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین از علم او دور نخواهد ماند، و نه کوچکتر از آن و نه بزرگتر، مگر اینکه در کتاب مبین است!»

۲- دسته‌ی دوم: کتاب مبین، همان قرآن کریم

الر تَلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۱) إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (یوسف، ۲) الر، این است آیات کتاب مبین! ما آن را قرآنی عربی نازل کردیم، شاید شما درک کنید (و ببینید)!

حم (۱) وَ الْكِتَابِ الْمُبِينِ (۲) إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ (الزخرف، ۳)

حم، سوگند به کتاب مبین، که ما آن را قرآنی فصیح و عربی قرار دادیم، شاید شما تعقل کنید!

زبان، معیاری قرآنی و وجدانی در شناخت مدعیان دروغین

است. یکی از چیزهایی که در زمین و آسمان وجود دارد، قدرت تکلم و سخن گفتن است. قابل توجه است که خداوند متعال، از اختلاف زبان‌ها، به عنوان یکی از آیات و نشانه‌های خویش یاد می‌فرماید: «وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ وَ اخْتِلَافُ أَلْسِنَتِكُمْ وَ أَلْوَانِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَالِمِينَ» (الروم، ۲۲) «و از آیات او، آفرینش آسمان‌ها و زمین، و تفاوت زبان‌ها و رنگ‌های شماست؛ در این نشانه‌هایی است برای عالمان!» کسی که ادعا می‌کند عالم به علوم قرآن است، علم به تمام این زبان‌ها را دارد.

(۱۴۸) «آیا نمی‌دیدند که آن [گوساله] با آنان سخن نمی‌گوید؟! یا در جای دیگری نیز برای اثبات باطل بودن گوساله سامری می‌فرماید: «أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَ لَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَ لَا نَفْعًا» (طه، ۸۹) «آیا نمی‌بینند که آن [گوساله] پاسخی به سخن‌شان نمی‌دهد و برای آنان هیچ سود و زیانی را در اختیار ندارد؟»

بطلان و دروغگو بودن گوساله‌های سامری در دوران ما نیز، با همین شیوه به سادگی قابل تشخیص است. کفایت تعصب را کنار گذاشته و از نور عقل استفاده کنیم. حدود ۶۰۰۰ زبان و لهجه در دنیا وجود دارد که مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، به تعلیم الهی، توانایی سخن گفتن به همه‌ی آنان را دارد و کسی که این علم را ندارد، قطعاً موعود راستین نیست.

امروزه بشر، در حال تحقیق بر روی پروژه‌هایی است که بتواند زبان‌های مختلف را به هم ترجمه کند. وقتی مخلوق خداوند متعال می‌تواند چنین ابزاری بسازد، آیا خداوند متعال قادر نخواهد بود این قدرت را به سفیر خودش اعطا نماید؟!

در داستان حضرت ابراهیم (علیه السلام) و شکستن بت‌ها نیز، دوباره معیار زبان مطرح شده و بطلان عقیده شرک‌آلود قوم ایشان از همین طریق به اثبات رسیده است. بت‌پرستان پس از آن که دیدند، یک نفر بت‌های آنان را شکسته، به حضرت ابراهیم (علیه السلام) گفتند: «آیا تو این بت‌ها را شکسته‌ای؟» حضرت ابراهیم (علیه السلام) می‌فرماید: «اگر این بت‌ها بتوانند سخن بگویند، آن بت بزرگ این کار را کرده است.» بت‌پرستان با این تذکر حضرت ابراهیم (علیه السلام) به خودشان آمدند و باطل بودن آیین بت‌پرستی را متوجه شدند. «قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا فَاسْتَوْتُوهُمْ إِذْ كَانُوا يَنْتَطِقُونَ» (الانبیاء، ۶۳)

از راه علم نیز می‌توان ثابت کرد که وصی و جانشین پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)، علم به همه‌ی زبان‌ها دارد. پیش از این ثابت شد؛ علم هر آنچه در آسمان‌های هفت‌گانه و زمین است را، خداوند متعال در قرآن کریم قرار داده

خداوند متعال در قرآن کریم، حداقل ۱۴ مرتبه، با عبارت‌های گوناگون می‌فرماید: «وَ مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ» «و نیست بر عهده رسول، جز رساندن بسیار آشکار» (النور، ۵۴، العنکبوت، ۱۸). آن فرستاده‌ی الهی که نتواند با ما سخن بگوید، حرف ما را بشنود، برای ما نامه بنویسد یا نامه‌های ما را بخواند، به منزله‌ی یک انسان لال، کر، سُل و کور است! چنین شخصی چگونه می‌تواند پیام الهی را به روشنی به ما برساند؟!

خداوند متعال با تاکید بسیار زیاد، یکی از ویژگی‌های سفیران راستین خویش را این گونه بیان می‌فرماید: «وَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا يَلْسَنُ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ» (ابراهیم، ۴) «و هیچ رسولی را نفرستادیم مگر به زبان قومش، تا [بتواند پیامش را] برای آنان بیان کند.»

اسلام، دینی جهانی و برای همه مردم دنیاست و مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف) نیز رسالتش جهانی است و عدالت را در تمام دنیا خواهد گسترانید. بنابراین تمام مردم دنیا، مخاطب مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف) هستند. لذا خداوند متعال علم به زبان همه مردم دنیا را به مهدی راستین آموخته است. بنابراین کسی که علم به همه‌ی زبان‌های مردم دنیا را نداشته باشد، قطعاً مهدی موعود نیست! بیان این نکته حائز اهمیت می‌باشد که خداوند متعال، چندین مرتبه، از معیار زبان، برای نشان دادن بطلان ادعای مدعیان دروغین، استفاده فرموده است؛ حداقل دو مرتبه برای گوساله‌ی سامری و دو مرتبه هم برای بت‌پرستان زمان حضرت ابراهیم (علیه السلام).

بعد از آن که بنی اسرائیل، از زیور آلات خود، مجسمه‌ای، شبیه به گوساله ساختند و به پرستش آن پرداختند، خداوند متعال اولین نشانه باطل بودن گوساله را معیار زبان بیان می‌فرماید: «أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلُمُهُمْ» (الأعراف،

شناخت مهدی موعود راستین، بر اساس علوم قرآن کریم

صلی الله علیه و آله، ج ۱، ص ۲۶۶ و ... بیان این مفهوم، محدود به یک روایت واحد نیست، بلکه بارها و بارها، چنین موضوعی از لسان ایشان مطرح گردیده و شیعه و سنی، این عبارت را از ایشان نقل کرده‌اند. به عنوان مثال؛ سلیمان بن ابراهیم القندوزی، از علمای شافعی اهل تسنن، ادعا می‌کند: «در مواضع زیادی امیرالمومنین (علیه السلام) این عبارت را بیان فرمودند» (کتاب ینابیع المودة، دارالاسوة، ج ۱، ص ۲۲۲) همین مضمون را، منابع اهل تسنن، از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز، نقل می‌کنند: «سَلَوْنِي عَمَّ شَيْئْتُمْ» (صحیح مسلم، دار احیاء التراث العربی، ج ۴، ص ۱۸۳۴) «از هر چه که می‌خواهید از من سوال کنید.»

از امام صادق (علیه السلام) نیز همین عبارت نقل شده است: «سَلَوْنِي قَبْلَ أَنْ تَقْدُونِي؛ فَإِنَّكُمْ إِنْ قَدَّدْتُمُونِي لَمْ تَجِدُوا أَحَدًا يَحَدِّثُكُمْ مِثْلَ حَدِيثِي حَتَّى يَقُومَ صَاحِبُ السَّيْفِ.» (الأصول الستة عشر (ط - دار الحديث)، ص ۲۴۲) «از من سوال کنید پیش از آن که من را از دست بدهید. اگر من از میان شما بروم، احدی را پیدا نخواهید کرد که برای شما احادیثی همانند من بیان کند، تا این که صاحب شمشیر قیام کند.» بسیار جالب است که امام صادق (علیه السلام) در این روایت تصریح می‌فرماید؛ این ویژگی را صاحب شمشیر، یعنی مهدی موعود، نیز دارند. یعنی از مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف) نیز، هر چه می‌خواهید سوال کنید، چرا که او عالم به قرآن است.

این ویژگی آن کسی است که خداوند متعال، علم قرآن را، در سینه و قلبش قرار داده است. آیات و روایاتی که علم اهل بیت (علیهم السلام) را بیان فرموده‌اند، بسیار بیشتر از آن است که در این مختصر قابل ارائه باشد. به لطف خداوند متعال همین چند آیه و روایت برای شناخت مدعیان دروغین کافست و حجت را بر همگان تمام می‌کند.

در بخش‌های گذشته بیان گردید که علم همه چیز، در قرآن کریم هست. اما چرا وقتی ما به سراغ قرآن می‌رویم، حتی نمی‌توانیم یک رکعت نماز بخوانیم؟!

آری، تنها با رجوع به ظاهر قرآن کریم، از فهم چگونگی خواندن حتی یک رکعت نماز نیز، عاجز خواهیم بود. این سوال را خداوند متعال در قرآن کریم پاسخ داده است و ما به همه‌ی آیات قرآن کریم ایمان داریم. همان خدایی که فرموده این علوم را در این کتاب آسمانی قرار داده و فرموده این آیات بسیار روشن هستند، همان خدا نیز فرموده؛ این آیات بسیار روشن و علم به همه چیز را در سینه‌ی افرادی قرار داده که به آن‌ها علم داده است: «بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ» (العنكبوت، ۴۹). در واقع این همان فرمایش امام صادق (علیه السلام) است که فرمودند: «يُهْدِي إِلَى الْإِمَامِ» یعنی این قرآن به سوی امام هدایت می‌کند. (بصائر الدرجات في فضائل آل محمد صلی الله علیه و آله، ج ۱، ص ۴۷۷)

در حقیقت، خداوند متعال با صراحت می‌فرماید؛ یک سری افراد هستند که علم به تمام آن چه در قرآن کریم آمده را در سینه و قلب آنان قرار داده‌ام. این افراد را چگونه می‌توانیم بشناسیم؟ بسیار روشن است. کسی که خداوند متعال به او چنین علمی عنایت فرموده، علم به تمام آن چه در آسمان‌های هفت‌گانه و زمین است را دارد!

اینجاست که مشت مدعیان دروغین باز می‌شود و آنان رسوا می‌شوند. کسی که خداوند متعال، چنین علمی را در سینه‌ی او قرار داده باشد، نیاز به مدرسه، حوزه و دانشگاه ندارد! بنابراین تمام افرادی که برای کسب علم به مدرسه، دانشگاه و حوزه رفته‌اند، نمی‌توانند مهدی موعود باشند و نمی‌توانند ادعا کنند حامل علوم قرآنند. چنین اشخاصی، قطعاً مدعی دروغین مهدویت و امامت هستند.

اگر تمام دانشگاه‌ها، حوزه‌ها و مراکز علمی و تحقیقاتی جمع شوند، سر سوزنی از علم او را ندارند و علم وی بالاتر از تمامی آن‌هاست. هر دانشمندی، در هر رشته‌ای، هر سوالی از او بپرسد، مدعی راستین می‌تواند پاسخ دهد. شاید بر همین اساس است که امیرالمومنین (علیه السلام) بدون هر گونه قید و شرطی، بارها و در موقعیت‌های مختلف فرموده‌اند: «از من سوال کنید، قبل از این که من را از دست بدهید» «سَلَوْنِي قَبْلَ أَنْ تَقْدُونِي» (کتاب سلیم بن قیس الهمدانی، ج ۲، ص ۸۰۲ و ص ۹۴۲ - الغارات (ط - القديمة)، ج ۱، ص ۶ - بصائر الدرجات في فضائل آل محمد

معصوم است و اگر عترت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) معصوم نباشند، در این ویژگی از هم جدا شده‌اند.

در خصوص علم قرآن نیز نتیجه‌ی بسیار جالبی در این روایت زیبا نهفته است. همان‌گونه که بیان گردید؛ علم به همه چیز را خداوند متعال در قرآن قرار داده است. حال اگر فرض کنیم، یک مورد بسیار کوچک در قرآن باشد که علم آن را خداوند متعال به عترت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) نداده باشد، در همین مورد کوچک، قرآن و عترت از هم جدا می‌شوند! در حالی که پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) تصریح و تاکید فرموده‌اند؛ هرگز این دو از هم جدا نمی‌شوند!

نکته‌ی دیگر این که؛ هم اکنون قرآن هست و لذا عترتی از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز بایستی وجود داشته باشد که در کنار قرآن باشد. آن کسی که موظف هستیم، در کنار قرآن به او چنگ بزنیم، علم به کل علوم قرآن دارد و بر اساس همین معیار روشن و آشکار است که او را می‌شناسیم.

حدیث بازدارنده از گمراهی

در حدیثی بسیار مشهور و متواتر (بالاترین درجه اعتبار حدیث) به نام حدیث ثقلین، پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)، می‌فرماید: «إِنِّي تَارِكٌ فِيكُمْ الثَّقَلَيْنِ كِتَابَ اللَّهِ وَ عِزَّتِي أَهْلَ بَيْتِي مَا إِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِمَا لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَبَدًا وَ لَنْ يَفْتَرِقَا حَتَّى يَرِدَا عَلَيَّ الْحَوْضِ» (المستدرشد في إمامة علي بن أبي طالب عليه السلام، ص ۵۵۹) «همانا من دو شیء گران بهاء را در میان شما باقی می‌گذارم؛ یکی کتاب خدا و دیگری عترتم اهل بیتم. مادامی که به این دو تمسک بجویید هرگز بعد از من گمراه نمی‌شوید و این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند تا بر من بر حوض وارد شوند.»

شرط نجات از گمراهی، تمسک و چنگ زدن به قرآن و عترت است. حدیثی که با عمل کردن به آن، به لطف خداوند متعال، از گمراهی در امان خواهیم بود، همین حدیث شریف است.

این کلام نورانی در مواضع مختلف و با عبارتهای مشابهی بیان گردیده است: علامه نجم‌الدین عسکری در کتابی که درباره حدیث ثقلین نوشته، بیش از ۱۵۰ روایت را از طریق دانشمندان عامه (اهل تسنن) از پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) با ذکر اسناد آنها نقل کرده است. «(اثبات ولایت، ص ۱۶)

شاید بتوان گفت یکی از اصلی‌ترین نکات این حدیث نورانی، نفی گمراهی است؛ حضرت با صراحت تمام بیان می‌فرماید؛ که اگر به این دو چنگ بزنید، هرگز گمراه نخواهید شد: «لَنْ تَضِلُّوا بَعْدِي أَبَدًا» و این دو هرگز از هم جدا نمی‌شوند: «لَنْ يَفْتَرِقَا!» یعنی همیشه در کنار کتاب خدا، اهل بیت پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز وجود دارند. این جدا ناپذیری قرآن و عترت، نتایج بسیاری در پی دارد. به عنوان نمونه؛ باور به این که قرآن

مواریث انبیاء (علیهم السلام) در دستان مهدی راستین!

یکی دیگر از راه‌های آشکار در شناخت مدعیان دروغین، مواریث انبیاء الهی است. در زیارت امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) در سرداب مقدس این گونه به حضرت سلام می‌فرستیم: «الْمُنْتَهَى إِلَيْهِ مَوَارِيثُ الْأَنْبِيَاءِ، وَ لَدَيْهِ مَوْجُودَةٌ أُنَاثُ الْأَضْفِيَاءِ» (المزار الكبير (لابن المشهدي)، ص ۵۹۰) «سلام بر آن که میراث‌های پیامبران به او رسیده و آثار برگزیدگان در دستان اوست»

کلام خداوند متعال، یعنی قرآن کریم را ملاک تشخیص حق از باطل قرار می‌دهیم؛ مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف) کسی است که تمامی مواریثی که خداوند متعال، در قرآن کریم، بیان فرموده را در اختیار دارد؛ عصای حضرت موسی (علیه السلام)، سنگی که از آن دوازده چشمه جاری شد، انگشتر حضرت سلیمان (علیه السلام)، پیراهن حضرت یوسف (علیه السلام)، تابوت بنی اسرائیل، تمامی کتب آسمانی اعم از تورات و انجیل و ...

مواریث پیامبرخاتم، حضرت محمد مصطفی (صلی الله علیه و آله و سلم) نیز از این قاعده مستثنی نیستند، لذا مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، پرچم، سلاح، زره و دیگر مواریث ذکر شده از رسول خدا (صلی الله علیه و آله و سلم) را نیز در اختیار دارد.

علاوه بر همه این موارد، می‌دانیم خداوند متعال، قبل از شهادت پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)، نامه‌ای از آسمان بر ایشان نازل فرمود که بر روی آن ۱۲ مهر طلا به تعداد جانشینان ایشان تا روز قیامت، قرار داشت. مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف) این عهد و وصیت آسمانی را نیز در اختیار دارد. (۸ روایت: جلد اول کتاب اصول کافی، ص ۲۷۹ بَابُ أَنْ الْأَيْمَةَ (عليهم السلام) لَمْ يَقْعَلُوا شَيْئًا وَلَا يَقْعَلُونَ إِلَّا بِعَهْدٍ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَ أَمْرٍ مِنْهُ لَا يَتَجَاوَزُونَهُ (۳ روایت)، کمال الدین و تمام النعمة، ج ۱، ص ۲۳۲، ج ۲، ص ۶۶۹، إثبات الهداة بالنصوص والمعجزات، ج ۲، ص ۱۹۴، ج ۲، ص ۵۰) مدعیان دروغین، این عهد آسمانی را که در آن جانشینان پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) تا روز قیامت فقط و فقط ۱۲ نفر معرفی

شده‌اند، در اختیار ندارند.

یکی دیگر از مواریث موجود نزد مهدی موعود راستین، وصیت مکتوب پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) است که امیرالمومنین (علیه السلام) به دست مبارکشان نوشته‌اند و ائمه (علیهم السلام) نیز گاهی این نوشته و دست خط را به شیعیان خویش، نشان می‌دادند. (۹ روایت: عیون أخبار الرضا علیه السلام، ج ۱، ص ۴۵، مناقب آل أبي طالب عليهم السلام (لابن شهر آشوب)، ج ۱، ص ۲۹۸، الغيبة للنعمانی، ص ۸۱، الغيبة (للطوسي)، ص ۱۵۰، کتاب سلیم بن قیس الهمدانی، ج ۲، ص ۸۷۷، ج ۲، ص ۶۵۸، إثبات الهداة بالنصوص والمعجزات، ج ۲، ص ۱۸۰، ج ۲، ص ۲۹۱، ج ۲، ص ۲۹۶) مدعیان دروغین مهدویت، این دست نوشته‌ی امیرالمومنین (علیه السلام) را نیز در اختیار ندارند.

وقتی از مدعیان دروغین دوران‌مان سوال می‌شود: اگر شما مهدی موعود هستید، چرا این مواریث را به همراه ندارید؟ معمولا پاسخ می‌دهند، اگر من ارائه کنم، تو چگونه می‌توانی تشخیص بدهی که این مواریث واقعا اصل هستند و ساختگی نیستند؟! این ادعای نادرست مدعیان دروغین، پاسخ‌های فراوانی دارد:

پاسخ اول: همین که ایشان خود اعتراف می‌کنند، این مواریث را به همراه ندارند، برای اثبات دروغگو بودنشان کافیتست، چرا که مدعیان دروغین، این مواریث را به همراه ندارند. بنابراین یا وجود این مواریث را مسخره و انکار می‌کنند، یا می‌گویند این مواریث، مادی نیستند و دست به تحریف می‌زنند.

پاسخ دوم: این مواریث، ویژگی‌هایی دارند که در آیات و روایات به آن‌ها اشاره شده است و برای هر یک می‌توانیم به آیات و روایات مراجعه کرده و ویژگی‌های آن‌ها را بررسی کنیم، نکته مهم اینجاست؛ همان طور که خداوند متعال فرموده، انبیاء گذشته آن‌ها را به مردم نشان داده‌اند و البته که مهدی موعود راستین نیز، این مواریث را به مردم نشان خواهد داد.

سخن پایانی

آن چه در این مختصر تقدیم گردید، چند معیار بسیار روشن، از کلام خداوند متعال، در شناخت مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، از مدعیان دروغین است؛ علم به هر غیب و آشکاری در آسمان‌های هفت‌گانه و زمین، قدرت الهی، معجزات و بینات بالاتر از معجزات انبیاء الهی، مواریث انبیاء الهی، قدرت سخن گفتن به زبان همه‌ی مردم دنیا. پس از مطالعه این نوشتار، نیک می‌بایم که خداوند باری تعالی، در قرآن کریم و بیان فرستادگانش، بارها و بارها مسیر صحیح را به ما معرفی فرموده و مختصات دقیق از ائمه راستینش را مشخص نموده است. حال، چنانچه از شخصی به عنوان مهدی موعود و وصی پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) پیروی نماییم که این ویژگی‌ها را نداشته باشد، مطمئنا، در پیشگاه خداوند هیچ عذری برای این قصور نخواهیم یافت.

کمی تأمل نموده؛ به خویش رحم کرده، سعادت و خوشبختی ابدی‌مان را، فدای دنیای زودگذر مدعیان دروغین نکنیم و تا فرصت باقیست، به آغوش پر از مهر پدر مهربانمان، حجة بن الحسن العسکری امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) برگردیم.

قدرت الهی

مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

یکی دیگر از راه‌های شناخت مهدی موعود، قدرتی است که خداوند متعال به ایشان عطا فرموده است. برای آشنایی با قدرت اوصیاء و جانشینان راستین پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)، باز هم بهترین و روشن‌ترین راه، قرآن کریم است. وقتی حضرت سلیمان (علیه السلام) از سرداران لشکرش خواست تخت ملکه سبا با آن عظمت را برایش بیاورند، یکی از جنیان گفت: قبل از این که از جای خودت برخیزی، آن را برای تو حاضر می‌کنم. اما وصی حضرت سلیمان (علیه السلام) یعنی جناب آصف بن برخیا می‌گوید قبل از چشم بر هم زدن، آن تخت را برای تو می‌آورم. (النمل، ۴۰ - ۳۸)

خداوند متعال در وصف آصف بن برخیا می‌فرماید: «الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ» (النمل، ۴۰) یعنی کسی که تنها مقدار کمی از علم کتاب نزد او بود. در روایات فرموده‌اند: خداوند متعال تنها یک اسم اعظم به او عنایت فرموده بود و او چنین قدرتی داشت! (بصائر الدرجات في فضائل آل محمد صلی الله علیه و سلم، ج ۱، ص ۲۰۹). حال شما خواننده گرامی، خود حدیث مفصل بخوانید ازمجموع نگارش این نوشتار، در بیان قدرتی که خداوند به جانشینان پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) عنایت می‌فرماید! یعنی آن بزرگوارانی که علم کل کتاب را خداوند متعال به ایشان عنایت فرموده، چه قدرتی دارند؟! «

خداوند حکیم، در آخرین آیه‌ی سوره‌ی مبارکه‌ی رعد، می‌فرماید: «وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمٌ الْكِتَابِ» (الرعد، ۴۳) «آنها که کافر شدند می‌گویند: «تو پیامبر نیستی!» بگو: «کافی است خداوند و کسی که علم کتاب نزد اوست، میان من و شما گواه باشند.» «

همان‌گونه که ملاحظه می‌گردد، خداوند متعال می‌فرماید: در دوران حضور پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) یک نفر هست که علم کل کتاب را دارد. در روایات متعدد، شیعه و سنی تصریح فرموده‌اند: آن کسی که علم کل کتاب نزد اوست، وجود مقدس امیرالمومنین (علیه السلام) است. پس از ایشان نیز این علم را خداوند متعال، به جانشینان پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) عطا فرموده است. به عنوان مثال: فقط در کتاب «بصائر الدرجات في فضائل آل محمد صلی الله علیه و سلم»، یک فصل با همین عنوان به چشم می‌خورد: «آن چه که نزد ائمه (علیهم السلام) از اسم اعظم و علم کتاب است» (باب مما عند الأئمة عليهم الصلاة والسلام من اسم الله الأعظم و علم الكتاب). در این فصل، ۲۱ روایت با همین موضوع ارائه شده است (همان، ج ۱، ص ۲۱۲) و این تنها یک نمونه از مستندات پرشمار مربوط به این موضوع است.

وقتی انبیاء الهی (علیهم السلام)، با در اختیار داشتن مقدار بسیار اندک و ناچیز از آن علم کتاب، چنان قدرتی دارند، پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) و جانشینان راستین ایشان که علم کل کتاب را دارند، چه قدرتی خواهند داشت؟! بنابراین، به راحتی و روشنی، مدعیان دروغین این جایگاه رسوا می‌شوند، چرا که هر معجزه و هر قدرت‌نمایی که سایر انبیاء (علیهم السلام) ارائه فرموده‌اند، بالاتر از آن راهل بیت راستین پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم) ارائه نموده و می‌نمایند. حال کافیتست به سراغ قرآن برویم و معجزات و قدرت‌هایی را که خداوند متعال از پیامبران الهی ذکر کرده، بشماریم: زنده کردن مردگان، تبدیل مجسمه گلی به پرنده‌ای زنده، زنده کردن پرنده‌های قطعه قطعه شده، تبدیل عصابه اژدها، جاری کردن آب از سنگ، سخن گفتن با حیوانات، مُسَخَّر بودن کوه‌ها، بیرون آمدن شتر از دل کوه و ...

مهدی موعود (عجل الله تعالی فرجه الشریف)، وصی راستین پیامبراکرم (صلی الله علیه و آله و سلم)، کسی است که این معجزات و حتی بالاتر از آن را ارائه می‌نماید، زیرا علم کل کتاب، به هیچ پیامبری جز پیامبراسلام (صلی الله علیه و آله و سلم)، و اوصیاء و جانشینان راستین ایشان (علیهم السلام)، داده نشده است. بر همین اساس است که در کتاب «مدینه معجزات الإنمة اثني عشر و دلائل الحجج علی البشر» که ترجمه عنوان آن «شهر معجزه‌های ائمه دوازده‌گانه و دلایل حجت‌های الهی بر بشر» می‌باشد، سید هاشم بحرانی، حدود دو هزار و شصت و شش معجزه فقط از ائمه دوازده‌گانه (علیهم السلام) را در بیش از ۴۰۰۰ هزار صفحه نقل می‌کند! حال، مدعیان مهدویت اگر حقیقت را می‌گویند، فقط به اندازه یک خط از معجزات انبیاء الهی (علیهم السلام) را ارائه نمایند! و اینگونه است که به لطف خداوند متعال، عجز مدعیان دروغین آشکار و گمراهی آنان شناخته می‌شود!

سوالات خود را بصورت پیامکی به شماره زیر ارسال کنید و

پاسخ را دریافت کنید ۰۹۰۵۵۷۰۴۸۱۰

www.yamanipedia.com